

Dağlı Gencin Masalı

Kafdağı mı derler öyle bir yerde
Çok eski zamanda bir genç yaşarmış
Daha kavak yeli esermiş serde
Yürüyecek daha çok yolu varmış

Ormanda yalınkat gezerken bir gün
Önüne ansızın bir ceylan çıkmış
Kim bilir ki hangi rüyadan sürgün
Gözleri göklerden daha açılmış

Bulutlardan beyaz sulardan berrak
Sanki o rüyanın içinden bakmış
Sükûtu titrerken bir kuru yaprak
Kuş gibi ürkeren öylece akmış

Dağlı genç büyülü gezmiş bir zaman
Gözünde bu hayal kalbinde acı
Sonunda yorulup durduğu bir an
Gerçeği anlatmış alıç ağacı:

-Ben de senin gibi geçtim bu yoldan
Benim de gövde mi sardı sarmaşık
Dallarım da köpük başımda duman
Ben de bir hayale olmuşum âşık

-Nihayet anladım herkes düşüyor
Herkes içindeki derin kuyuya
Gönülden gölgeyi çıkarmak çok zor
Kervanlar huyunu bırakmış suya

Kafası karışmış bu dağlı gencin
Hayal mi gerçek mi düşünüp durmuş
Belki de gözüne göründü bir cin
Kendini yeniden dağlara vurmuş

Günler sonra bir gün çağırılmış onu
Söğüt ağacının serin gölgesi
Günler sonra bir gün bir öğle sonu
Kuşların havayı dolduran sesi

Ve uzun saçları geceden kara
Gözleri gök mavi bir gök yıldızı
Süzülüp usulca inmiş sulara
Anlamış bu güzel bir peri kızı

Aklını başından almış bu rüya
Bu füsunun düştü güzel gözleri
Kendini kaybedip uzanmış suya
Dalgalar içinde kaybolmuş peri

Kuş olup ağacın konmuş dalına
Dilinden konuşmuş esrik âşığın:
-Ben ele geçmezim çıktım yoluna
Ben dünya süsüyüm benim eşğin

-Bazen bir ceylandım bazen de kendim
Beyhude gezinme dağlarda böyle
Gözüne görünüp kaybolan bendim
Ben örttüm gözünü yoktan örtüyle

-Ben senin içinde bir derin kuyu
Bulutların yerde ak gölgesiyim
Bir semenderim ki ateştir huyu
Zümrüdüanka'yım Kaf ülkesiyim

Sözleri bitince o koca zümrüt
Havalanır birden dağılır kuşlar
Yaprağını döker bin yıllık söğüt
Ufuk çizgisinde biter yokuşlar

Derler ki dağlı genç yağız yığitti
Ne yurduna döndü ne haber saldı
O hayal peşinde kaybolup gitti
Ardında sadece masalı kaldı.

